

ת"פ 24561/07/20 - מדינת ישראל נגד י' צ'

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 24561-07-20 מדינת ישראל נ' צ'

בפני
בעניין: כבוד השופט יואל עדן
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל גרוס - פמ"ד

נגד
הנאשם:

י' צ'
ע"י ב"כ עו"ד נועם אליגון

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2), במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 11 עבירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, 11 עבירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, 11 עבירות, לפי סעיף 420 לחוק העונשין, הלבנת הון, עבירות רבות, לפי סעיף 3(א)(1) לחוק איסור הלבנות הון, ועשיית פעולה אסורה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן:

על פי החלק הכללי - הנאשם החל משנת 1999, עבד כמאמן כדורגל במועצה האיזורית חוף אשקלון ("המועצה"), והחל משנת 2010 ועד לחשיפת העבירות נשוא כתב האישום באוגוסט 2016, עבד כרכז הספורט של המועצה. הנאשם הועסק באמצעות המרכז הקהילתי חוף אשקלון ("המתנ"ס").

הנאשם במסגרת תפקידיו, היה אחראי בין היתר על גיוס מאמנים לחוגי הכדורגל של המתנ"ס, החתמתם על חוזי עבודה ומסמכים שונים הקשורים להעסקתם על ידי המתנ"ס, קביעת ימי עבודתם, שעות העבודה ומקומות העבודה, ודיווח חודשי לגורמים הרלוונטיים על שעות עבודתם של מאמנים, על מנת שיקבלו את שכרם מהמתנ"ס.

הנאשם, בין ינואר 2008 ועד ליולי 2016, בכל המקרים שיפורטו להלן, זייף מסמכים בכוונה לקבל באמצעותם דבר במרמה בנסיבות מחמירות, יצר כלפי המתנ"ס מצגי שווא, באמצעות המסמכים המזויפים, לפיהם האנשים שיפורטו

בכתב האישום, עובדים כמאמני כדורגל במתנ"ס, וזכאים למשכורות ותנאי שכר שונים מהמתנ"ס, וזאת כשהוא יודע שבחלק מהמקרים אותם אנשים לא עבדו כלל במתנ"ס, ובמקרים אחרים עבדו בהיקף שדווח על ידו, וקיבל במרמה ובנסיבות מחמירות את משכורותיהם.

כדי לקבל משכורות אלה, הנאשם רשם במסמכי ההעסקה של אנשים אלה את מספרי חשבונות הבנק שלו, ושל בני משפחתו, בטענת כזב שמדובר בחשבונות הבנק של אותם אנשים.

הנאשם, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, מידי חודש, דיווח דיווחים כוזבים בכתב ובעל פה לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס וטען שאותם אנשים עובדים כמאמני כדורגל, וזכאים למשכורות בהיקף השעות אותו פרט בדוחות.

בנוסף, הנאשם, במקרים שיפורטו להלן, דיווח דיווחים כוזבים בכתב ובעל פה לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס לגבי שני מאמני כדורגל עליהם היה אחראי, "ניפח" את הסכומים המגיעים להם, כדי לגרום למתנ"ס להעביר לחשבונותיהם משכורות גבוהות מהמגיע להם, ולאחר מכן טען בפני שני המאמנים בכזב שמועברים אליהם כספי משכורת עודפים שאינם מגיעים להם, ועליהם למסור לו כספים אלה. עקב מצג שווא זה, שני המאמנים מסרו לנאשם במזומן את סכומי הכסף שדרש מהם במרמה.

כמו כן הנאשם, כפי שיפורט להלן, העסיק את אחיינו כעוזר מאמן במתנ"ס, בתדירות נמוכה ובהיקף שעות קטן, "ניפח" באמצעות דוחות כוזבים את הסכומים המגיעים לו, כדי לגרום למתנ"ס להעביר לחשבונות של אחותו ואחיינו משכורות גבוהות מהמגיע לאחיינו, ועל פי סיכום מראש עם אחותו ואחיינו קיבל במזומן את מלוא סכומי המשכורות שהועברו לאחיינו, ומתוך סכומים אלה נתן לאחיינו סכומי כסף במזומן ללא כל קשר להיקף עבודתו האמיתית.

הנאשם, על מנת למנוע את גילוי העבירות שביצע, גרם לכך שתלושי המשכורת לא יגיעו לעובדים הרשומים בהם.

עקב הזיופים, הדוחות הכוזבים ומצגי השווא, הנאשם קיבל במרמה מהמתנ"ס בכל הדרכים שפורטו לעיל ויפורטו בכתב האישום ב- 407 הזדמנויות סכום כספים כולל אשר מתוכם נותרו ברשותו לפחות מעל 1,000,000 ₪, הכל בנסיבות מחמירות. בנוסף, בהתאם להסכמי העבודה המזויפים המתנ"ס העביר כספים לקופות גמל עבור אותם אנשים, וכן שילם הוצאות מעביד בגין אנשים אלה, מיסים, ביטוח לאומי ועוד.

הנסיבות המחמירות הן: ההיקף הכספי של העבירות, סכום המרמה, השיטתיות, מספר המקרים הרב, ביצוע העבירות במשך 9 שנים, המעילה באמון מעבידיו וניצול האמון המלא שניתן לו על ידי המתנ"ס והמועצה, השילוב בין עבירות הזיוף והמרמה, הלבנת ההון ועבירות המס אותן ביצע הנאשם בכספים שהתקבלו, כפי שיפורט להלן.

על פי האישום הראשון - בין הנאשם לבין אופיר לסרי ("אופיר") היכרות מוקדמת. הנאשם הציע לאופיר לעבוד כמאמן כדורגל, במסגרת המתנ"ס.

הנאשם, במועד שאינו ידוע למאשימה, בינואר 2008 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שנחזו להיות מסמכים של העסקת אופיר במתנ"ס החל מתאריך 1.1.08, מלא במסמכים את שמו של אופיר, כתובתו, מספר הזהות שלו, וזייף את חתימתו - ללא ידיעתו והסכמתו. הנאשם רשם במסמכים ששכרו של אופיר ישולם לחשבון בבנק המזרחי ששייך לנאשם ולאשתו, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של אופיר.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו אופיר עובד כמאמן כדורגל בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם החל מינואר 2008 ועד יוני 2011, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב על שעות העבודה של אופיר, בהיקף שעלה על שעות העבודה האמיתיות שלו.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס ב - 36 הזדמנויות מפברואר 2008 ועד יולי 2011, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו למעלה מ - 72,000 ₪ שהועבר לחשבון בבנק המזרחי השייך לנאשם ואשתו.

טל זיו ("טל") היה שחקן כדורגל. בשנים 2005 או 2006 הנאשם הציע לטל לעבוד כמאמן כדורגל במסגרת המתנ"ס, תמורת שכר במזומן, ללא תלוש שכר, לפי מספר האימונים שיבצע. הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2008 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שנחזו להיות מסמכים של העסקת טל במתנ"ס החל מתאריך 1.9.08, מלא במסמכים את שמו של טל, כתובתו, מספר הזהות שלו, וזייף את חתימתו ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן, רשם במסמכים ששכרו של טל ישולם לחשבון בבנק הפועלים השייך לבתו של הנאשם, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של טל.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו טל עובד כמאמן כדורגל בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם החל מספטמבר 2008 ועד מרץ 2010, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב על שעות העבודה של טל, למרות שטל לא עבד כלל בתקופה זו.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס, מאוקטובר 2008 ועד אפריל 2010, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 45,000 ₪ שהועבר ב - 19 הזדמנויות, לחשבון בבנק הפועלים השייך לבתו של הנאשם. הנאשם נהג בחשבון הבנק הזה מנהג בעלים, והשתמש בכספים שהתקבלו מהמתנ"ס לצרכיו השונים.

בין הנאשם לבין נתנאל שפיר ("נתנאל") היכרות מוקדמת, הנאשם הציע לו לעבוד כמאמן כדורגל, במסגרת המתנ"ס, תמורת שכר של 100 ₪ לאימון שישולם במזומן לפי מספר האימונים שנתנאל יבצע.

הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2010 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שנחזו להיות מסמכים

של העסקת נתנאל במתנ"ס החל מתאריך 1.9.10, מלא במסמכים את שמו של נתנאל, כתובתו, מספר הזהות שלו, וזיף את חתימתו - ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן רשם במסמכים ששכרו של נתנאל ישולם לחשבון בבנק הפועלים השייך לבתו של הנאשם, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של נתנאל.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו נתנאל עובד כמאמן כדורגל בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם, החל מספטמבר 2010 ועד יוני 2012, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב על שעות העבודה של נתנאל.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס, מאוקטובר 2010 ועד יולי 2012, סכום כולל אשר ממנו נותר בידי מעל 57,500 ₪ שהועבר ב - 22 הזדמנויות, לחשבון בבנק הפועלים של בתו של הנאשם בו נהג ממנהג בעלים.

בין חנן קזאז ("חנן") ובין הנאשם היכרות מוקדמת. בשנת 2009 הנאשם הציע לחנן לעבוד כמאמן כדורגל, ולצורך כך חנן מסר לנאשם את פרטיו האישיים - מספר ת.ז. וכתובת. חנן עבד בחודש יולי במתנ"ס כמדריך בקייטנת קיץ לילדים, וקיבל את שכרו בשיק מהמתנ"ס.

הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2009 או בסמוך לפני כן, זיף מסמכים שונים שנחזו להיות מסמכים של העסקת חנן במתנ"ס החל מתאריך 1.9.09, מילא במסמכים את שמו של חנן, כתובתו, מספר הזהות שלו, וזיף את חתימתו - ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן רשם במסמכים ששכרו של חנן ישולם לחשבון בבנק הפועלים ששייך לנאשם ולאשתו, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של חנן.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו חנן עובד כאמור במתנ"ס, בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם, החל מספטמבר 2009 ועד יוני 2016, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של חנן, למרות שחנן לא עבד כלל בתקופה זו. עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס, ב - 72 הזדמנויות מאוגוסט 2009 ועד יולי 2016, סכום כולל אשר ממנו נותר בידי מעל 256,500 ₪ שהועבר לחשבון בבנק הפועלים של הנאשם ואשתו.

בין דניאל אסור ("דניאל") ובין הנאשם היכרות מוקדמת.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2009 או בסמוך לפני כן, הגיעו לידי הנאשם בדרך שאינה ידועה למאשימה פרטים אישיים של דניאל - וביניהם מספר ת.ז. וכתובת.

הנאשם במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2009 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שונים שנחזו להיות מסמכים של העסקת דניאל במתנ"ס החל מתאריך 1.9.09, כמאמן כדורגל, מלא במסמכים את שמו של דניאל, כתובתו, מספר הזהות שלו וזייף את חתימתו, ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן רשם במסמכים ששכרו של דניאל ישולם לחשבון בבנק הפועלים השייך לנאשם, ובהמשך לחשבון אחר בבנק הפועלים השייך אף הוא לנאשם, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבונות של דניאל.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו דניאל עובד כאמור במתנ"ס, בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם החל מספטמבר 2009 ועד יוני 2015, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של דניאל, למרות שדניאל לא עבד כלל.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס ב- 62 הזדמנויות, מחודש אוקטובר 2009 ועד יולי 2015, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 204,500 ₪ שהועבר בין היתר לשני חשבונות בבנק הפועלים, של הנאשם.

בין קובי גיוס ("קובי") ובין הנאשם היתה היכרות מוקדמת. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במרץ 2010 או בסמוך לפני כן הציע הנאשם לקובי לעבוד במסגרת המתנ"ס, תמורת תשלום במזומן, לפי מספר האימונים שיבצע. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במרץ 2010 או בסמוך לפני כן, הגיעו לידי הנאשם בדרך שאינה ידועה למאשימה פרטים אישיים של קובי - וביניהם מספר ת.ז. וכתובת.

הנאשם במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במרץ 2010 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שונים שנחזו להיות מסמכים של העסקת קובי במתנ"ס החל מתאריך 1.3.10, כמאמן כדורגל, מלא במסמכים את שמו של קובי, כתובתו, מספר הזהות שלו וזייף את חתימתו, ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן רשם במסמכים ששכרו של קובי ישולם לחשבון בבנק הפועלים השייך לבתו של הנאשם, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של קובי.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו קובי עובד כאמור במתנ"ס, בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם, החל ממרץ 2010 ועד יוני 2013, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של קובי, בהיקף שעלה על שעות העבודה האמיתיות שלו.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס, ממרץ 2010 ועד יוני 2013, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 60,000 ₪ שהועבר ב- 35 הזדמנויות, לחשבון בבנק הפועלים של בתו של הנאשם בו נהג כמנהג בעלים.

בשנת 2012 עומרי חורי ("עומרי") עבד עם הנאשם כעוזר מאמן כדורגל, בכפר סילבר, שלוש פעמים. לצורך כך עומרי מסר לנאשם צילום של תעודת הזהות שלו ובה פרטיו האישיים. תמורת עבודה זו שילם לו הנאשם כ- 200 ₪ במזומן.

הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2012 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שונים שנחזו להיות מסמכים של העסקת עומרי במתנ"ס החל מתאריך 1.9.12, כמאמן ליגה אזורית ומאמן בבית הספר לכדורגל, מילא במסמכים את שמו של עומרי, כתובתו, מספר הזהות שלו, וזייף את חתימתו - ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן, רשם בחוזי העבודה ששכרו של עומרי ישולם לחשבון בבנק הפועלים השייך לבנו של הנאשם, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של עומרי.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו עומרי עובד כאמור במתנ"ס, בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם, החל מספטמבר 2012 ועד יוני 2016, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של עומרי, למרות שידע שעומרי לא עבד כלל.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס ב- 41 הזדמנויות, מאוקטובר 2012 ועד יולי 2016, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 131,500 ₪ שהועבר לחשבון בבנק הפועלים של בנו של הנאשם חשבון בו נהג כמנהג בעלים.

יונתן אסור ("יונתן") לא עבד מעולם במתנ"ס. הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל מיונתן צילום של תעודת הזהות שלו כדי לבדוק אפשרות שיונתן יעבוד במתנ"ס כמאמן כדורגל.

הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2015 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שונים שנחזו להיות מסמכים של העסקת יונתן במתנ"ס החל מתאריך 1.9.15, כרכז ושופט ליגת קט רגל נוער, וכמאמן בבית הספר לכדורגל, מילא במסמכים את שמו של יונתן, כתובתו מספר הזהות שלו, וזייף את חתימתו - ללא ידיעתו והסכמתו. כמו כן, רשם במסמכי ההעסקה ששכרו של יונתן ישולם לחשבון בבנק הפועלים השייך לבתו של הנאשם, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בחשבון של יונתן.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו יונתן עובד במתנ"ס, בתנאי ההעסקה המופיעים במסמכים.

הנאשם החל מספטמבר 2015 ועד יוני 2016, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של יונתן, למרות שידע שיונתן לא עבד כלל.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס ב- 10 הזדמנויות, מאוקטובר 2015 ועד יולי 2016, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 38,000 ₪, שהועבר לחשבון בבנק הפועלים השייך לבתו של הנאשם חשבון בו נהג כמנהג בעלים.

ביוני 2006, ערן מצרפי ("ערן") החל לעבוד כעוזר מאמן כדורגל במתנ"ס, תמורת 25 ₪ לשעה ברוטו, המתנ"ס העביר את משכורתו לחשבון הבנק של ערן בבנק לאומי.

הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בספטמבר 2010 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכי העסקה נוספים שנחזו להיות מסמכים של העסקת ערן במתנ"ס כדי ליצור מצג שווא כלפי המתנ"ס לפיו לערן מגיעה משכורת גבוהה יותר, על מנת לקבל במרמה את ההפרש בין המשכורת האמיתית המגיעה לערן והמשכורת המנופחת, ולשם כך הנאשם מילא בטפסים את שמו של ערן, כתובתו, מספר הזהות שלו, וזייף את חתימתו - ללא ידיעתו והסכמתו.

הנאשם, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך לכל המאוחר ממאי 2011, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של ערן, בהיקף שעלה על שעות העבודה האמיתיות שלו, ללא ידיעתו של ערן.

הנאשם, על מנת לקבל את הכספים העודפים, טען בכזב בפני ערן שעליו למשוך במזומן חלק מהמשכורת ששולמה לו ע"י המתנ"ס, ולמסור את הכסף לנאשם, כיוון שהכסף הועבר לחשבון של ערן בטעות, והוא מיועד לאחרים.

ערן, עקב מצג השווא, משך מחשבונו במזומן בכל חודש סכומים שונים, באלפי ₪, בהתאם לדרישות הנאשם, ומסר אותם לנאשם.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל במרמה מהמתנ"ס, מחודש מאי 2011 ועד מאי 2016, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 72,000 ₪.

צח זלינגר ("צח") החל לעבוד כמאמן כדורגל במתנ"ס, מתאריך 1.10.14. צח חתם על מסמכי ההעסקה שלו במתנ"ס. הנאשם היה אחראי על צח, ושכרו של צח שולם בהתאם לדיווחים שמסר הנאשם.

הנאשם, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מינואר 2015 או בסמוך לפני כן, ועד מאי 2016, מידי חודש, העביר לגורמים המוסמכים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב על שעות העבודה של צח, בהיקף שעלה על שעות העבודה האמיתיות של צח, וזאת על מנת לקבל במרמה את ההפרש בין המשכורת האמיתית המגיעה לצח והמשכורת המנופחת.

הנאשם, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מינואר 2015 או בסמוך לפני כן, ועד מאי 2016, על מנת לקבל את הכספים העודפים, טען בכזב בפני צח שעליו למשוך במזומן חלק מהמשכורת ששולמה לו ע"י המתנ"ס, ולמסור את הכסף לנאשם, כיוון שהכסף הועבר לחשבון של צח בטעות, והוא מיועד לאחרים.

צח, עקב מצג השווא הנ"ל, בין ינואר 2015 ועד מאי 2016, מסר לנאשם במזומן מידי חודש סכומים שונים לפי דרישת

הנאשם.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל במרמה מהמתנ"ס, מינואר 2015 ועד מאי 2016, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו לפחות מעל 18,000 ₪.

הנאשם הוא דודו של עמית זגרון ("**עמית**") אשר לו הנאשם הציע לעבוד כעוזר למאמן כדורגל במתנ"ס.

הנאשם סיכם עם עמית שהמשכורת שעמית יקבל מהמתנ"ס תועבר לחשבון הבנק של אמו של עמית ואחותו של הנאשם ("**נירה**"), המשכורת תמשך במלואה במזומן מהבנק, תועבר על ידי נירה ועמית לנאשם, ומתוך סכום זה, הנאשם ימסור לעמית במזומן סכום עבור שעות עבודתו בפועל, והיתרה תישאר אצל הנאשם.

הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, באפריל 2013 או בסמוך לפני כן, זייף מסמכים שונים שנחזו להיות מסמכי העסקה של עמית במתנ"ס החל מתאריך 1.4.13.

הנאשם מסר את המסמכים לגורמים המוסמכים במתנ"ס ויצר בפניהם מצג שווא לפיו עמית עובד כמאמן כדורגל ורכז ליגת בוגרים וקט רגל, בהיקף המפורט בחוזה עבודה ומסמכי קליטת עובד בעוד ההיקף בפועל היה קטן ביותר.

הנאשם, החל מאפריל 2013 ועד יוני 2016, העביר לגורמים הרלוונטיים במתנ"ס דיווח חודשי כוזב בכתב של שעות העבודה של עמית, בהיקף שעלה על שעות העבודה האמיתיות שלו.

עקב מצג השווא הנ"ל, הנאשם קיבל מהמתנ"ס, באמצעות עמית ונירה, מחודש מאי 2013 ועד יולי 2016, סכום כולל אשר ממנו נותר בידיו מעל 141,500 ₪.

הנאשם בכלל מעשיו המתוארים לעיל, זייף מסמכים בכוונה לקבל באמצעותם דבר בנסיבות מחמירות, השתמש במסמכים מזויפים בכוונה לקבל באמצעותם דבר בנסיבות מחמירות וקיבל במרמה בנסיבות מחמירות מעל 1,000,000 ₪.

על פי האישום השני (הלבנת הון) - עבירות הזיוף והמרמה בנסיבות המחמירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום ("**מעשי המרמה**") הן עבירות מקור כהגדרתן בסעיף 2 ובתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון ("**חוק איסור הלבנת הון**"). לפיכך, הכספים בסך 1,000,000 ₪ אותם קיבל הנאשם עקב עבירות הזיוף והמרמה המפורטים בכתב האישום מהווים "רכוש אסור" כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון ("**הרכוש האסור**").

הנאשם, ביצע פעולות ברכוש אסור במטרה להסתיר את מקורו האסור בכך שגרם שכספי המרמה יופקדו בחשבונות

שונים, שלו, או של בני משפחתו או של המאמנים, כמפורט בטבלה א' לכתב האישום ובכך יוטמעו במערכת הפיננסית ויסווה מקורם האסור, ולאחר מכן גרם למאמנים למסור לו כסף במזומן מתוך הכספים שהופקדו בחשבונותיהם. הנאשם ביצע פעולות נוספות ברכוש האסור במטרה להסתיר את מקורו האסור בכך שערבב את הכספים בין החשבונות השונים שלו ושל בני משפחתו.

חשבונות הבנק השונים בהם השתמש הנאשם לצורך קבלה והעברת הכספים ממעשי המרמה (הרכוש האסור), הם כולם רכוש ששימש לביצוע ואיפשר את ביצוע מעשי המרמה, ועל כן חשבונות הבנק מהווים גם הם "רכוש אסור" כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון.

הנאשם בכוונה להסתיר את הקשר שלו לרכוש האסור רכב ברכוש האסור דירה וגרם לכך שתירשם על שם בתו. הדירה נרכשה ביום 7.7.2015 מחברת נדל"ן ("**חברת הבנייה**"), בסכום של 1,605,450 ₪ ("**הדירה**").

הנאשם ברכישת הדירה ביצע פעולה ברכוש אסור בסך 1,605,450 ₪ בכך שרכש ברכוש האסור דירה בסכום זה. לצורך רכישת הדירה הנאשם העביר לחברת הבנייה החל מיום 26.12.15 שבעה שיקים מחשבונות בבנק הפועלים אשר כל הכספים בהם הם רכוש אסור מפני שהם התערבבו עם כספי עבירת המקור.

הנאשם עשה כן בידועו כי הכספים אשר שימשו אותו לרכישת הדירה הינם רכוש אסור. מצ"ב פירוט התשלומים.

מספר החשבון	תאריך	סכום
17293	26.12.2015	800,000
17293	1.3.2016	100,000
17293	1.6.2016	100,000
17293	2.8.2016	400,000
522836	6.2.2017	50,000
17293	15.3.2017	100,000
17293	28.2.2018	55.450

הנאשם במעשיו אלה, ברכישת הדירה כמפורט, ביצע פעולה ברכוש אסור, בשווי של 1,605,450 ₪ העולה על 150,000 ₪ בתוך פרק זמן של חודשיים בידיעה שהרכוש הינו רכוש אסור. הנאשם במעשיו ברישום הדירה על שם בתו ביצע פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר את הקשר שלו לרכוש האסור. הנאשם במעשיו בהטמעת הכספים בסך 1,000,000 ₪ בחשבונות הבנק השונים עשה פעולה להסתיר את מקורו של הרכוש האסור ולגבי חשבונות הבנק שאינם שלו אף עשה פעולה להסתיר את הקשר שלו לרכוש האסור. הנאשם בקבלת כספי המזומן מהמאמנים עשה פעולה ברכוש אסור בכוונה להסתיר את מיקומו של הרכוש האסור ואת זהות בעליו.

הסדר הטיעון

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות המיוחסות לו.

הצדדים קבעו תנאי להסדר, כי הנאשם ישלם ויפקיד קנס בגובה של מיליון ₪ אשר יופקד לפני המועד לטיעונים לעונש. במסגרת ההסדר הוסכם כי המאשימה תטען לעונש ראוי של שנתיים מאסר בפועל ומאסר מותנה, והנאשם יהיה חופשי לטעון את טענותיו לעניין העונש.

ביחס לראיות לעונש הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בהבאת ראיותיהם לרבות חוות דעת רפואית בעניין כשירותו הבריאותית והפיזית לרצות מאסר בפועל.

לאחר בחינת הראיות ובפרט חוות דעת רפואית, תעמוד למאשימה אפשרות לשנות את עמדתה לקולא ככל שתימצא לנכון לעשות כן, והובהר כי אין לראות בזאת כדי כל התחייבות לכך.

ב"כ המאשימה ציין כי ככל שגם אצלם תתקבל חוות דעת שלפיה הנאשם לא יוכל מבחינה רפואית לרצות עונש מאסר בכלא, אז יבחנו ב"כ המאשימה את האפשרות להסתפק ברכיב הכלכלי של קנס בלבד, ונאמר כי אין בכך כדי התחייבות מראש להתנהלותה של המאשימה.

יצוין כי בהמשך, ולאחר שהובאו הראיות לעונש, הכוללות גם חוות דעת רפואיות וגם עדויות שני קרדיולוגים, עמדה המאשימה על עתירתה להטלת מאסר בפועל למשך 24 חודשים.

הראיות לעונש - מצבו הרפואי של הנאשם והמחלוקת בין הצדדים ביחס לאפשרות ריצוי מאסר

3. לטענת ב"כ הנאשם, מצבו הרפואי של הנאשם הינו כזה, שחיי מצויים בסכנה לו ייאסר.

במסגרת הראיות לעונש העידו מטעם שני הצדדים מומחים רפואיים, והוגשו חוות דעת רפואיות ומסמכים רפואיים כדלקמן:

מטעם המאשימה הוגשה חוות דעת רפואית של ד"ר אילן קיציס מיום 17.1.22 (ת/1), ומסמך מיום 27.1.22 של ד"ר מרים מדר רע"ן רפואת אסירים (ת/2).

מטעם הנאשם הוגשו חוות דעתו של פרופ' יהודה אדלר מיום 21.12.21 (נ/1), ומסמכים רפואיים (נ/2).

העידו שני המומחים הרפואיים, ומסקנותיהם שונות זו מזו.

ב"כ הצדדים טענו והפנו כל אחד לדברי המומחה מטעמו, והצדדים חלוקים ביחס לשאלה אם יש במאסרו של הנאשם כדי לסכנו מבחינה בריאותית.

4. על פי חוות דעתו של ד"ר קיציס (ת/1), הנאשם חולה לב, עבר מספר אוטמים לא גדולים בטרטוריה של עורק עוקף, האחרון ביולי 2020 (בחוות דעתו נכתב 2021, אך בעדותו נאמר 2020, והתאריך ב- 2020 מתיישב עם המסמכים הרפואיים). כסיבוכי מאוחר של אוטמים אלו, שישה חודשים לאחר האוטם האחרון, פיתח הפרעת קצב מסוג VT, בעטיה נזקק למכת חשמל בבית חולים, ובאותו אשפוז, באוקטובר 2020, עבר השתלת דפיברילטור ICD. בשל הפרעות קצב חוזרות שהצריכו טיפול על מכשיר ה-ICD, בינואר 2021 עבר צריבה של המוקד סביב הצלקת הישנה מהאוטמים הקודמים, שייצרה את הפרעות הקצב. הפעולה היתה מוצלחת, ובסיומה לא ניתן היה להפיק במעבדה הפרעות קצב חדירות. בביקורת במרפאת הפרעות קצב בתל השומר, דווח שלא היתה הישנות של הפרעות הקצב. בבדיקות אקו לב חוזרות במהלך השנים, בשל האוטמים הקודמים, נצפית הפרעת התכווצות קלה+.

בסיכום חוות דעתו, כותב ד"ר קיציס כי לדעתו מבחינה קרדיאלית, הנאשם יכול לרצות עונש מאסר. לאחר הצריבה הסבירות לחזרה של הפרעות קצב מסוכנות נמוכה, והפגיעה הקלה+ בתפקוד בחדר השמאלי איננה מסכנת אותו בהחמרה של תסמונת אי ספיקת לב חריפה.

ד"ר קיציס מוסיף כי המאסר יתאפשר רק אם יתקיימו 4 תנאים, והם - מעקב קבוע במרפאת הפרעות קצב; אפשרות לבצע בדיקות בדיוק לפי דרישות הרופאים הקרדיולוגיים; מאסר בתנאים המתאימים לחולי לב, דהיינו בתנאי מאסר סבירים במתקן בו יש צוות רפואי/רופא 24/7 ומרפאה בה יש מכשיר א.ק.ג. ודפיברילטור; והקפדה של רופאי הכלא על אספקה קבועה של תרופות הנאשם.

ד"ר מרים מדר, רע"ן רפואת אסירים בשב"ס, כותבת במסמך ת/2 מיום 27.1.22, כי עיינה בחוות דעתו של ד"ר קיציס, ושב"ס ביחד עם גורמי רפואה בקהילה מסוגלים להעניק לחולה את המענה הרפואי הנדרש, תוך התייחסותה לכל הפרמטרים והתנאים אשר פורטו בחוות דעתו של ד"ר קיציס, ונכתב כי בכל מתקן שב"ס יש צוות רפואי 24/7 - חובשים, מנהל מרפאה ורופא 5 ימים בשבוע, ובכל מרפאה יש מכשיר א.ק.ג. ודפיברילטור.

5. המומחה מטעם הנאשם, פרופ' יהודה אדלר, מביע עמדה שונה בחוות דעתו נ/1. על פי חוות דעתו, בנוסף לאוטם הלב שעבר הנאשם כבר בשנת 2006, והאוטמים הנוספים, הפרעת הקצב מאוקטובר 2020, והשתלת הדפיברילטור, וכן הצריבה בינואר 2021, לנאשם רקע מורכב והוא סובל מיתר לחץ דם, יתר שומנים בדם, והחלמה ממחלת הקורונה, ונוצרת תמונה גופנית לא פשוטה, המשליכה רבות על חיי היום יום של הנבדק.

פרופ' אדלר מוסיף כי הנאשם החל לפתח הפרעות חרדה והסתגלות ופנה לטיפול פסיכיאטרי, והוסיף דברים נוספים אשר לא יפורטו מפאת צנעת הפרט.

על פי חוות הדעת נ/1, הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות המערבות מערכות גופניות רבות, ובראשן מערכת לב, הוא מוכר ע"י ביטוח לאומי כבעל נכות פיזית גבוהה של 70%, ואובדן כושר עבודה בשיעור של 100%, ובשקלול כל אלו יחד עם נתוני הרפואיים, מצטיירת תמונה של אדם חולה המוגבל בחייו היום יום כבר בפעולותיו הפשוטות ביותר, נמצא בסיכון תמידי, ודורש טיפול ומעקב רפואי מקצועי מתאים ורציף.

להערכת פרופ' אדלר, לאור מצבו הרפואי הקשה ואף המסכן חיים הדורש טיפול צמוד, מאסרו יכול בהחלט בסבירות גבוהה מאוד, לדדרו רפואית עד לכדי סיום חיים.

פרופ' אדלר מוסיף: "אני ממליץ בכל לב לא להכניסו למעצר עקב מצבו הרפואי והנפשי אותם פירטתי בחוות דעת זו".

בעדותו בבית המשפט חזר פרופ' אדלר, המומחה מטעם הנאשם, על עיקרי חוות דעתו. בהתייחס לחוות דעתו של ד"ר קיציס, ולארבעת התנאים שהתווה ד"ר קיציס, ובהתייחס למכתבה של ד"ר מרים מדר מטעם שב"ס אמר את הדברים הבאים (פרו' עמ' 20 שו' 26 - עמ' 21 שו' 9):

"אני קורא את תגובת ד"ר מרים הדר, מטעם השב"ס, בכל מתקן שב"ס יש צוות רפואי 24/7 (חובשים). עם כל הכבוד לחובשים, והייתי גם חובש, חובש לא יכול ולא יודע לטפל בהפרעות קצב כמו שלוקה בהן הנאשם, והדבר הזה הפקרות בריאותית מדרגה ראשונה. בנוסף, בסעיף 2 כותב אפשרות לבצע בדיקות בדיוק לפי דרישות הרופאים הקרדיולוגים, השב"ס לא עומד בזה, ולפי ניסיוני אף מזניח את החולים ראו המקרה האחרון של פצינט שלי שהמלצתי לא להכניסו למעצר, נכנס למעצר, בריאותו הלבבית התדרדרה ולמרות המלצות גם של מנהל מכון הלב בשיבא, וגם שלי, עד היום לא הושלל לו קוצב והוא בסכנת חיים. לא הייתי רוצה שמר צ' י' יחווה דברים דומים ויסכן את חייו. אני רוצה להדגיש את ההיבט הנפשי עם ההיבט הרפואי אי אפשר להפריד בין השניים. מר צ' י' סובל מבעיות נפשיות קשות מאוד. לשאלת בית המשפט אני משיב שתחום הנפשי הוא לא תחום מומחיות שלי, אבל תחום נפשי הוא חלק בלתי נפרד בכל חולה גם בחולי לב. אני מתיימר להיות רופא פסיכיאטר, אבל הימצאותו של מר צ' י' במאסר כולל הדיכאון הלחץ הנפשי, הבדידות, החרדות שמהן סובל, מעלים את הסיכון לחייו ולהפרעות קצב ולהתקפי לב חמורים. לפיכך, על פי הערכתי הרפואית, מאסרו שאני כולי תקווה שלא יתממש, שמר צ' י' מסכן את חייו, השב"ס עם כל הכבוד לא מסוגל לתת את הטיפול הרפואי, בוודאי לא במקרה חירום, שכבר קרו אצלו מספר פעמים, מאסרו מהווה סכנה מוחשית לחייו".

בחקירתו הנגדית נשאל פרופ' אדלר האם בשב"ס הסיכוי להציל את חייו של הנאשם איננו יותר גבוה ממצב בו הנאשם מצוי בביתו, ותשובתו היא (פרו' עמ' 22 שו' 1-5): **"עצם היותו במאסר ובלחצים ובמצבו הנפשי, הסבירות להפרעות קצב כבר מלכתחילה הרבה יותר גבוהה מאשר בביתו. לגבי הטיפול הרפואי בביתו, אני מעריך כמו שהרבה אנשים בביתם, קוראים לעזרה שמגיעה אליהם בתקווה תוך דקות ספורות בזמן, אני מעריך שאותה עזרה מצוותים רפואיים כולל מוקד מצוקה, הטיפול הרפואי יהיה הרבה יותר טוב מאשר חובשים. לא יודע אם יותר מהיר, אבל יותר טוב".**

לשאלה האם בסיטואציה בה יש להפעיל דפיברילטור עדיף שקרוב משפחה יעשה את ההפעלה או שמא חובש שהוכשר לכך, השיב פרופ' אדלר כי החובשים בעת הזו יודעים להפעיל את הדפיברילטור, אך הוסיף כי אין הבדל מהותי. עוד הוסיף כי הזמן שחובש יגיע לתא מעצר הינו ארוך יותר מהזמן שבני משפחה יפעילו את הדפיברילטור, וכך נאמר על ידו (פרו' עמ' 24 שו' 10-3): **"לשאלת בית המשפט האם בסיטואציה בה יש להפעיל דפיברילטור עדיף שקרוב משפחה יעשה את ההפעלה או שמא חובש שהוכשר לכך, אני משיב שעל פניו נראה שחובש שהוכשר לכך, אך כפי שציינתי דפיברילטורים היום הם ביתיים לשימוש כל דכפין, למעשה היום אין הבדל מהותי גם אם רופא מפעיל או האזרח. הדפיברילטור מכונן את המשתמש ומסביר לו בעברית צחה כל פעולה קל לשימוש, כמו שנתתי דוגמא מציל חיים. גם 10 שניות הן קריטיות, וזמן שחובש יגיע לתא מעצר הרבה יותר ארוך, מאשר הזמן שבני משפחתו יברו ויפעילו את הדפיברילטור ולפיכך אין לי ספק שעדיפה הפעלת הדפיברילטור ע"י בני המשפחה לאחר שכמובן שהם עוברים השתלמות בנושא, שהיא פשוטה, קצרה".**

לצד דברי פרופ' אדלר הקשורים באופן ישיר למומחיותו, כמומחה למחלות לב, נאמרו על ידו דברים אשר אינם בתחום מומחיותו, ואשר אין בעדותו ביחס אליהם כדי להכריע בשאלה אשר במחלוקת בין המומחים ובין הצדדים.

כך, דבריו ביחס לשאלה של משך הזמן שייקח לחובש להגיע אל מול משך הזמן שייקח לבני משפחה להפעיל את הדפיברילטור, אינם דברים הקשורים למומחיותו, ואף אינם בידיעתו.

זאת ועוד, פרופ' אדלר מאשר, ביחס להפעלת דפיברילטור ע"י קרוב משפחה אשר נמצא עם הנאשם בביתו, לעומת חובש אשר נמצא במתקן הכליאה, כי על פניו נראה שעדיף שיהיה זה חובש שהוכשר לכך.

סבורני, כי הדברים שהוסיף פרופ' אדלר לאחר מכן, שכיום המכשירים הם ביתיים, ואין הבדל מהותי, אינם גורעים מהחלק הראשון של תשובתו, לפיו עדיף כי יהא זה חובש.

הנה כי כן, על פי דבריו של מומחה ההגנה עצמו, לא יפול הטיפול המידי הנדרש, ככל שתיווצר סיטואציה בה יש להפעיל דפיברילטור, במתקן כליאה לעומת ביתו של הנאשם.

זאת ועוד, טענות שונות אשר הועלו ביחס לאירוע של אסיר אחר, אשר פרופ' אדלר הזכיר, אינן רלבנטיות. אין בפנינו את מלוא הנתונים ביחס לאותה סיטואציה, ומכל מקום, ההודעה הברורה של ד"ר מרים מדר, רע"ן רפואת אסירים בשב"ס, מאשרת את התקיימות כל התנאים אשר העמיד ד"ר קיציס בחוות דעתו.

מובן כי ככל שלא תהיה עמידה במי מהתנאים, יהיה רשאי הנאשם בכל עת, לפנות בעתירות מתאימות על פי דין.

מכל האמור, אינני מוצא גם לא על פי חוות דעתו ועדותו של מומחה ההגנה בלבד, כי מצבו הרפואי של הנאשם אינו מאפשר ריצוי מאסר, או מהווה עבורו סיכון רפואי.

מתשובת הגורם הרלבנטי בשב"ס, ד"ר מרים מדר, עולה כי כל הנדרש בשל מצבו הרפואי של הנאשם, נמצא ויכול להינתן בזמן אמת במסגרת שב"ס. על פי אישור רע"ן רפואת אסירים - 24 שעות ביממה נמצא צוות של חובשים, ובכל מרפאה יש מכשיר א.ק.ג ודפיברילטור.

מובן כי עדיפה הפעלת דפיברילטור ע"י חובש מאשר ע"י אדם אשר אינו מצוי בפרטים הקשורים להפעלה זו. זאת גם על פי דברי פרופ' אדלר עצמו.

טענות ביחס למשך הזמן בו חובש יגיע פיזית אל הנאשם, אינן עניין למומחיותו של פרופ' אדלר. מטבע הדברים גם הגעה של בן משפחה יכולה לארוך זמן לעיתים, ומכל מקום, צוות מתאים נמצא במתקן הכליאה.

6. חוות דעתו ועדותו של ד"ר קיציס מביאים למסקנה ברורה, כי מצבו הרפואי של הנאשם הינו כזה שהוא יכול לרצות עונש מאסר, מבלי שיהיה בכך כדי לסכן את חייו.

בעדותו בבית המשפט הדגיש ד"ר קיציס כי הקוצב אשר הושטל לנאשם הינו קוצב דפיברילטור, וכי כל האירועים שאובחנו לאחר שהושטל הקוצב **"אובחנו וטופלו ע"י הקוצב דפיברילטור שנמצא בליבו..."**. ד"ר קיציס ציין כי בינואר 2021 נצרב אצל הנאשם המוקד שגרם להופעת הדופק המהירו - **"מאז מינואר 2021 עד היום ועד הפעם האחרונה שאני יודע, לא היו יותר הפרעות קצב כלשהן בעלות משמעות, פעימה מוקדמת פה ושם. אין לזה שום משמעות ושום קשר לאירועים הקודמים. בבדיקת הקוצב, לפחות שאני יודע, באפריל 2021 כשבדקים, עושים אינטוגרציה, תחקור של הקוצב על ידי מכשיר חיצוני אפשר לראות אם היו הפרעות ואם המכשיר פעל או לא, והתשובה היא לא"** (פרו' עמ' 26 שו' 1-5).

ד"ר קיציס נשאל האם הוא: **"שותף לדעה שעסקינן בחולה לב בסכנת חיים?"** והשיב: **"התשובה היא לא ממש. אסביר, מכיוון שטיפולו הכי טוב שאפשר בהצלחה בצריבה של אותו מוקד שיוצר את הפרעות הקצב, ומכיוון שיש לו מכשיר שמגן עליו מפני אפשרות שתופיע הפרעת קצב בהמשך אך עדיין לא הופיעה לפחות מעל לשנה, אני חושב שסכנת החיים המידית יותר גבוהה מאשר אצל אדם בריא. אבל היא איננה גבוהה מספיק כדי לא לקיים חיים"**. (פרו' עמ' 26 שו' 6-10).

ד"ר קיציס נשאל כמה פעמים היה לנאשם דום לב, ותשובתו ברורה, אף לא פעם אחת, והוא מוסיף כי היתה הפרעת קצב עם פוטנציאל להתדרדר לדום לב, וכי באמצעות הצריבה תוקן המוקד שיוצר את הפרעות הקצב, וכך נשאל והשיב: **"ש. כמה פעמים האיש עשה דום לב? ת. לא היה. לא היה אפילו פעם אחת. היתה הפרעת קצב שאנו קוראים לה ממאירה עם פוטנציאל להתדרדר לדום לב. שבועדי מחייבת טיפול אגרסיבי ממוקד כדוגמת השתלת דפיברילטור, תרופות כן או לא, וצריבה כפי שהאדון עבר בינואר 2021. בגלל שדפיברילטור לא פותר את הבעיה יודע לטפל, פתרון לבעיה באה בצורת צריבה. שתקנו לו את המוקד שהוציא שייצר את הפרעות הקצב, מסוג VT"** (פרו' עמ' 27 שו' 22-27).

ביחס למצבו הנפשי של הנאשם, ולדברי פרופ' אדלר על הרלבנטיות של מצב נפשי זה להפרעות קצב, חולק ד"ר קיציס על פרופ' אדלר, ולגישתו כאשר הנאשם מוגן ע"י דפיברילטור, וכוונתו לקוצב אשר הושתל ואשר כולל דפיברילטור לדבריו, אין לנאשם ולא היו לו הפרעות קצב, וגם מצב רגשי וחרדות לא גרמו לו במשך יותר משנה להפרעות קצב, וכך העיד: **"ש. אין לך מחלוקת עם פרופ' אדלר שהמצב הנפשי רלבנטי לעניין של הפרעות קצב? ת. לא. יש מחלוקת. לדעתי סטרס או מצב רגשי או נפשי, בהחלט לא בריא ולא רצוי. במצבו כשהוא מוגן על ידי דפיברילטור, ואין לו ולא היו לו הפרעות קצב, גם מצב רגשי וסטרס וחרדה לא גרמו לו במשך שנה פלוס להפרעות קצב, ז"א שלא"**. (פרו' עמ' 28 שו' 27-30).

7. לאחר שנשמעו שני המומחים ונחקרו חקירות נגדיות, לאחר עיון בחוות הדעת של המומחים ובמכתבה של רע"ן רפואת אסירים, ולאחר שנשמעו טענות הצדדים, באתי למסקנה כי מצבו הרפואי של הנאשם, אינו כזה אשר מאסר יהיה בו כדי לסכן את חייו.

סבורני, כי יש להעדיף את מסקנותיו של ד"ר קיציס המתייחסות לבעיות הלב של הנאשם, לצד הפתרונות אשר ניתנו לבעיות אלו, ובחוות דעתו, כמו גם בעדותו, פירט את מידת הסיכון ואופיו, כמו גם את המענה הרפואי הניתן ע"י קוצב הלב המושתל אצל הנאשם.

לא מצאתי בחוות דעתו או בדבריו של פרופ' אדלר, דברים השוללים את המסקנות של ד"ר קיציס על פעולת הקוצב ואופיה כמפורט לעיל.

זאת ועוד, העובדה כי במשך למעלה משנה לא חזרו אירועים, מחזקת את מסקנותיו של ד"ר קיציס.

יש להוסיף, כי מסקנתו של פרופ' אדלר נשענת בחלקה על דברים שבמומחיותו, אך בחלקה האחר על דעה שהוא מביע על אופן הטיפול הניתן בשב"ס, וטענות שונות שהוא מעלה בעניין זה, כמפורט בעדותו, וסבורני, כי לדברים אלו יש לתת משקל פחות בעת הערכת חוות הדעת המקצועיות של שני המומחים.

כך, אמירות כלליות על כי **"שירות בתי הסוהר לא מצליח לתת את הטיפולים הנכונים לחולים"** (פרו' עמ' 20 שו' 17), ואמירות כי שב"ס **"ולפי ניסיוני אף מזניח את החולים ראו המקרה האחרון של פציינט שלי..."** (פרו' עמ' 20 שו' 30-31), ואמירות נוספות ביחס ליכולות של שב"ס, כל אלו, לטעמי, אינם קשורים במומחיותו של פרופ' אדלר, וייתכן שקשורים הם במקרה מסוים, אשר הוא מתאר, ומובן כי לא שמענו את הצד השני ביחס לכך, ולא ניתן להביע על כך דעה.

קיים אישור מפורש מאת הגורם הרלבנטי בשב"ס, רע"ן רפואת אסירים, ביחס לאפשרות לעמוד בכל התנאים שהועמדו על ידי ד"ר קיציס, ואין בפני כל ראיה של ממש הסותרת את הדברים שנכתבו באישור זה.

ייאמר שוב, כי ככל שהטיפול הרפואי בפועל לא יהא כזה אשר מתאים לצרכים הרפואיים של הנאשם, הרי שתעמוד לו הזכות להגיש עתירות מתאימות, כפי הזכות הקיימת לכל אסיר.

ביחס לאירועים דחופים, אשר יצריכו טיפול דחוף, הרי שהנגישות של חובש עם מכשיר דפיברילטור, קיימת על פי אישור רע"ן רפואת אסירים. מבחינה זו סבורני כי במקרה חירום, הנגישות הזו של חובש עם מכשיר דפיברילטור, אף מהווה יתרון על נגישות של אדם שאינו חובש, ואינו מצוי בהפעלתו של המכשיר. זאת גם על פי דברי פרופ' אדלר עצמו, אשר בהמשך צמצם במידה מסוימת עדיפות זו באמירתו כי המכשירים פשוטים להפעלה, אולם, לא חזר בו מהאמירה כי עדיף שיהא זה חובש המפעיל את המכשיר.

ככל שמדובר באירוע דחוף, מסקנתי היא שבמתקן הכליאה ניתן יהיה לתת מענה אשר אינו נופל בזמניו ובאיכותו ממענה אשר צריך יהיה להינתן לאירוע כזה, ככל שיתרחש בביתו של הנאשם.

ככל שאין מדובר באירוע דחוף, אלא ככלל בטיפול ובתנאים בהם מצוי הנאשם, הרי שלכל אלו רשאי הנאשם להגיש עתירות מתאימות, ככל ששב"ס לא יעמוד בתנאים שרע"ן רפואת אסירים כתבה מפורשות שקיימים וניתנים.

למעלה מן הצורך יוער כי הנאשם מתפקד, ועוסק אף באימון כדורגל של ילדים, 3 פעמים בשבוע. זאת לפי דברי הנאשם עצמו. מעבר לכל הראיות הרפואיות כאמור לעיל, קיים קושי בטענה כי אדם המסוגל לאמן 3 פעמים בשבוע אימון כדורגל, אינו מסוגל לשאת מאסר מחשש לחייו.

מכל האמור, המסקנה הינה כי מצבו הרפואי של הנאשם מאפשר הטלת עונש מאסר, ואין בהטלת עונש המאסר בפועל כדי לסכן את חייו של הנאשם, או כדי לקצר את תוחלת חייו.

מובן, כי במסגרת הענישה בעניינו של הנאשם, כפי שכך הוא לכל נאשם, יישקלו גם השיקולים הקשורים במצבו הרפואי והנפשי, אך אין באלו כדי להביא למסקנה הנטענת ע"י ההגנה.

תסקירי שירות המבחן

8. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירי שירות מבחן, אשר יפורטו להלן בחלקם בלבד, בשל צנעת הפרט.

בתסקיר הראשון מיום 30.11.21, מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שהינו בן 64 נשוי ואב לשלושה ילדים בגירים. לדבריו אינו עובד ומתנדב בתפקיד מאמן כדורגל לילדים, עבר לפני כשנה אירוע לבבי ומאז הוא מוכר כבעל 73% נכות מהמוסד לביטוח לאומי. הנאשם תיאר נסיבות אישיות ומשפחתיות בילדותו הכוללות אלימות פיזית ומילולית מצד האב. הנאשם ציין כי התגייס לצה"ל, ושירת שלוש שנים בשירות קבע, לאחר שחרורו השתלב כשחקן כדורגל מקצועי בקבוצות כדורגל שונות במשך כעשור, בהמשך בעבודה כמאמן כדורגל במתנ"ס כשש שנים, ולאחר מכן

ניהל את קבוצת כדורגל כחמש שנים, בשנת 99, החל לעבוד כרכז תחום הכדורגל של המועצה האזורית אשקלון, ובשנת 2010 מונה לתפקיד רכז הספורט של המועצה האזורית אשקלון, ובמסגרת תפקידו זה בוצעו העבירות הנדונות.

הנאשם עבר מספר אירועי לב החל מגיל 48, והוא סובל מחרדות באשר למצבו הבריאותי.

הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים ושלל עיסוק בהימורים.

הנאשם חש רגשי אשמה על מעורבותו בעבירות הנדונות ועל הסתרתו מעורבות זו מאשתו ומילדיו בזמן התרחשות האירועים.

לדבריו, במהלך שנת 2008 קודם לתפקיד רכז ספורט של המתנ"ס, במסגרת התפקיד ניתנו לו סמכויות בתחום גיוס מאמני כדורגל וחישוב ועדכון שכרם, וככל שחלפו השנים הוא עשה שימוש בסמכויותיו אלה על מנת להגדיל את שכרו באמצעות קביעת סעיפי החוזים עם המאמנים, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן, לרבות פעולות של זיוף המיוחסות לו. לדבריו מידת הפיתוי גדלה ככל שחלף הזמן.

הנאשם מודה בביצוע העבירות ולוקח אחריות. מדבריו עולה כי לצד מצבו הכלכלי הסביר בתקופה שקדמה לעבירות, הוא נשא עימו תחושות של חרדה לבסיס הקיום שלו, אשר מעשי העבירה נתנו להן מענה.

הנאשם הביע תחושות של אכזבה וכעס עצמיים בגין מעורבותו בעבירות, בעיקר סביב מעגלי הפגיעה האישיים והמשפחתיים כתוצאה ממעשיו.

שירות המבחן מצין כי במהלך תיאורו של הנאשם את העבירות, נטה לנקוט גם במנגנוני הסתרה וטשטוש של אלמנטים של תכנון ותחכום ממעשיו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל תפקוד חיים נורמטיבי, ותחושת מחויבות כלפי החוק ומשמעויותיו, נעדר עבר פלילי, ויכולתו לקחת אחריות על מעשיו, תחושת הכעס והבושה שהוא חש, ורצונו להירתם לתהליכי טיפול מותאמים, כל אלה מהווים גורמים מגבירי סיכוי להימנעות עתידית מהישנות התנהגות פורצת גבולות. לצד זאת, ראה שירות המבחן במאפייני אישיותו של הנאשם, לצד חומרת, אופי ומשך העבירות, כגורמים מגבירי סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות עתידית.

שירות המבחן המליץ על דחיית הדין לצורך תקופת ניסיון טיפולי במהלכה ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לעוברי חוק בתחום המרמה.

בתסקיר השני מיום 3.2.22, צוין כי במהלך תקופת הדחייה השתלב הנאשם ברשימת הממתינים להשתלבות בקבוצה הטיפולית, אולם טרם עלה בידיהם לשלבו, הן בשל מספר הממתינים לקבוצה והן בשל צמצום מפגשי הקבוצה לאור נגיף הקורונה.

שירות המבחן מציין כי נפגש עם הנאשם וערך עימו שיחות פרטניות, במהלכן העלה קשייו להתמודד עם תחושות הלחץ וחוסר האונים הנובעים מההליך המשפטי, ומדבריו עלה הצורך בבניית דרכי התמודדות תקינות עם תחושת חוסר מוצא וחוסר אונים שהוא חווה. הנאשם הדגיש את הצורך שהוא רואה בקבלת טיפול על מנת לשנות דפוסי התנהגות הכרוכים בחשדנות וקשיי אמון וסיגול דרכי התמודדות תקינות עם מצבי לחץ ומשבר בחייו.

שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בחודשיים במהלכם ישולב בקבוצה.

בתסקיר השלישי והאחרון מיום 1.3.22, צוין כי הנאשם מתעתד להשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לעוברי חוק בתחום המרמה החל מתאריך 8.3.22, שבמסגרתה יעובדו תכנים רלוונטיים הן לדפוסי אישיותו והן לנסיבות הרגשיות העומדות ברקע לעבירות הנדונות.

שירות המבחן המליץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לשנה במהלכו ישולב בקבוצה זו, וצוין כי שילובו בטיפול יהווה גורם מפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות.

באשר לשאלת העונש, לאור התרשמות שירות המבחן מחומרת העבירה, אופייה ומשכה, סבור שירות המבחן כי יש מקום להטיל ענישה בדרך של עבודות שירות, אשר תהווה עבור הנאשם מסר חד משמעי וברור באשר למשמעות מעשיו והפגיעה הנגזרת מהם.

טענות ב"כ הצדדים

9. **לטענת ב"כ המאשימה:**

במעשיו פגע הנאשם פגיעה משמעותית במספר ערכים מוגנים, ובניהם זכות הקניין, חופש הרצון, חופש הפעולה, והסדר החברתי, וכי עבירות המרמה פוגעות בחופש הבחירה וההחלטה של קורבן העבירה, המקבל החלטה שגויה על סמך מצג שווא שקרי, והפגיעה היא גם בזכותו לכלכל החלטותיו על פי מידע אמיתי.

ב"כ המאשימה הפנה לחומרה בה רואים בתי המשפט את הפגיעה בערכים המוגנים האמורים.

ביחס לעבירת הלבנת ההון נטען כי הערך החברתי המוגן לפי חוק זה, נועד להגן את תקינותה וניקיונה של המערכת הפיננסית, ויצירת תמריץ שלילי לביצוע עבירות בעלות היבט כלכלי באמצעות נטרול הרווח שמפיקים עבריינים

מפעילותם העבריינית לצד ענישה משמעותית.

נטען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה רבה, שכן מדובר בנאשם אשר ניצל את תפקידו, מעמדו והאמון שניתן בו ובמעשיו, זייף מסמכים, עשה שימוש במסמכים מזויפים וקיבל במרמה בנסיבות מחמירות סכום משמעותי של מיליון ₪, והכל תוך כדי תכנון ותחכום רב לאורך תקופה ארוכה של כתשע שנים.

אם לא די בכך, הנאשם דאג להסתיר את פירות העבירה המהוות את הרכוש האסור על ידי הטמעתם והלבנתם במערכות הלגיטימיות של הבנק, בהמשך רכש באמצעותם דירה בסך של 1.6 ₪.

נוכח הפגיעה בערכים החברתיים ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, המאשימה עותרת לקבוע מתחם הנע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 45 חודשי מאסר.

נטען כי המאשימה הביאה בחשבון את העובדה כי מדובר בנאשם הנעדר עבר פלילי, הודה במעשיו, חסך זמן שיפוטי, וכן את מצבו הרפואי המורכב, והגבילה את מיקום עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, והתבקש להשית על הנאשם ענישה של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, ותשלום קנס בסך מיליון ₪ אשר כבר הופקד בקופת בית המשפט.

10. **לטענת ב"כ הנאשם:**

ביום 6.6.21 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, הודיית הנאשם באה מבלי שנשמעו ראיות בתיק, חלק מובנה מאותו הסדר שהוצג, היה תשלום קנס של מיליון ₪, אותו הפקיד הנאשם.

ב"כ המאשימה אמרו כי יהיו נכונים לבחון באמצעות חוות דעת הסתפקות בענישה צופה פני עתיד, מה שבסופו של יום לא אומץ ע"י המאשימה.

הנאשם כבן 64, אב לשלושה וסב לנכדים, נעדר עבר פלילי. רוב אם לא כל חייו הבוגרים עסק בתחומים הקשורים לכדורגל, בן למשפחה של כדורגלנים, גם הוא היה כדורגלן, לאחר מכן עבר לתחום האימון, בין השאר בנסיבות שמפורטות בכתב האישום. גם כיום לאחר שהוא פוטר מעבודתו, הוא עוסק באימון ילדים בהתנדבות.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר הסוקר את תולדות חיי הנאשם, את קווי אישיותו המורכבים, את ההיסטוריה המשפחתית שבין השאר נפטר אביו עת היה בגילו, מהתקף לב.

הנאשם כאמור נעדר עבר פלילי, הנאשם כשל כישלון חרוץ, בהודאתו המידית גלומה חרטה אמיתית והכרה מלאה בשגיאות שעשה, בעבירות שעשה. אין זה עניין של מה בכך ואין זה עניין בשגרה שנאשם במאמץ עליון בטרם הטיעון

לעונש הצליח לגייס סך של מיליון ₪, אותם הפקיד, זה סך הכספים שהפיק בעבירות, הפקיד והחזיר בטרם הטיעון לעונש, מבלי שהובטח לו שום דבר עבור זה, אלא זה היה תנאי בסיסי שהנאשם עמד בו.

מהיבט זה התבקש להפנות לתיקון 113 בסעיף 40(א)(4)(5), ביחס לנסיבות שאינן קשורות בעבירה, המחוקק ראה בנטילת האחריות, במאמצים של הנאשם לתיקון נזקים כלכליים שגרם, כנתון שיש להתחשב בו בעת גזירת הדין.

ביחס ללוחות הזמנים, העבירה התגלתה ונחקרה בשנת 2016, כתב האישום הוגש ביולי 2020, זה נדבך אחד. נדבך אחר, העבירה האחרונה שביצע הנאשם לפני שש שנים, מהיום, כשהראשונה שנותן את הדין היא לפני 14 שנים. בהקשר זה מפנה ב"כ הנאשם לסעיף 40'א' לתיקון ס"ק 9 ו- 10 העוסקים בשאלת חלוף הזמן וס"ק 11 בדבר עברו הפלילי הנקי של הנאשם.

נטען כי כולם שותפים לכך שהנאשם איננו אדם בריא בלשון המעטה. הנאשם עבר מספר אירועי לב כפי שפורט וכפי שעולה מהמסמכים הרפואיים, ואירוע הלב האחרון היה ביום 12.7.21 חודש לאחר הכרעת הדין.

ביחס להחזרת הסכום שנלקח על ידי הנאשם במסגרת ביצוע העבירות בתיק, נטען כי לא בנקל עשה זאת הנאשם, נעזר בבני משפחה, חברים, לווה כספים, והכל מתוך הבנה שכך צריך לעשות. נטילת אחריות היא לא במס שפתיים אלא בהחזרת סכום שלא מצוי בכיסו של הנאשם.

שירות המבחן גם בתסקיר השני ביקש לאמץ אופק טיפולי, כמו בתסקיר הראשון. זאת לאור היותו של הנאשם בעל תפקוד חיים נורמטיבי, לקיחת אחריות על העבירות שעשה, בווה וצער גדול. נטען כי הנאשם נושא עימו את הקלון שבמעשיו, מול חברה מצומצמת שמכירה זו את זו, שבה היה אחד מאבני היסוד שלה, וממנה הוא הוקע לאחר שנחשפו מעשיו.

שירות המבחן ממליץ בסיום תסקירו על ענישה של עבודות שירות. לופולנסקי נדון לשישה חודשי עבודות שירות, עקב מצב בריאותי.

עתירת ההגנה במקרה זה הינה לאמץ את ההסדר האופציונלי, שהוצג בפני בית המשפט ביום 6.6.21, ענישה צופה פני עתיד וקנס של מיליון ₪. מתוך הרציונל שבסופו של יום יש שני מומחים שניהם עומדים ומחזיקים בדעה שהביאו בחוות הדעת, ויש שתי דעות קוטביות, בין שתי הדעות קוטביות האלה ניצב אדם חולה מאוד, שלשיטתנו חיי מצויים בסכנה לו ייאסר.

לחילופין נטען לאפשרות של ענישה לתועלת לציבור במכסה גבוהה של 600 שעות.

התבקש כי בית המשפט ינהג במידת הרחמים עם הנאשם, וליתן את זכות הבכורה הן ללקיחת האחריות, בתשלום הגבוה

ששילם, ובעיקר למצבו הבריאותי הרעוע ולדון אותו לקולא ולכף זכות.

הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. הוא רואה שהפיתוי היה גדול ממנו, ככל שבית הספר לכדורגל גדל, גם ההכנסות גדלו והפיתוי הכספי גדל.

הנאשם הביע חרטה, אמר כי כל חייו גידל ילדים ובני נוער בסיכון לערכים נכונים, ולצער הרב נכשל במה שניסה להקנות להם. הדבר הזה עלה בבריאותו, מצבו הכלכלי, מצבו החברתי, ומצבו הנפשי. לקח הלוואות מאחים, מחברים, ופירט תשלומים למס הכנסה וביטוח, ואמר כי זה הגיע לו כי התנהג לא כשורה.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מה שגרם למשפחתו ועל השבר העמוק במשפחה, וכי הפך לשבר כלי, בלי חברים, מבודד, בקושי יוצא מהבית, מטופל בעשרות כדורים, כדורים של הלב וכדורים פסיכיאטריים, לא יכול לישון בלעדיהם, סובל מחרדות קשות, מוכר נכה בביטוח לאומי, ובשלוש שנים הראשונות אחרי המקרה, פרצו אצלו מחלות קשות.

הנאשם אמר כי הוא מתנדב 3 פעמים, ומבקש לנסות לתקן את העוול שעשה לאחיו, למשפחתו.

הערכים המוגנים והענישה

11. הערכים המוגנים בעבירות קבלת דבר במרמה, הזיוף והשימוש במסמך מזויף, בהן הורשע הנאשם הם - הזכות לקניין, השמירה עליו, חופש הבחירה וחופש הפעולה לעשות שימוש בקניין, הביטחון הכלכלי, הביטחון הנדרש לפעילות כלכלית, והיכולת והצורך ליתן אמון במסגרת פעילות כלכלית.

הערכים המוגנים בעבירות הלבנת הון ועשיית פעולה אסורה ברכוש אסור, לפי חוק איסור הלבנת הון, הינם מניעת ביצוע פעולות אשר יפגעו ביכולת לאתר ביצוע עבירות ועבריינות, מניעת הסתרת תוצרי עבירות, מניעת שימוש ברווחים שהם תוצאת ביצוע עבירות, ושליטת מקורות מימון להמשך פעילות עבריינית.

ר' לעניין הערכים המוגנים בחוק איסור הלבנת הון, את הדברים הבאים מת.פ. (ת"א) 26495-06-12 מ"י נ' מלכיאל (1.12.2013): **"הערכים המוגנים בחוק איסור הלבנת הון הם מניעת היכולת לנייד ולהעביר כספים 'מלוכלכים' שמקורם בעבירה, ממקום למקום וממדינה למדינה, תוך שימוש במערכת הבנקאית, ובהמשך ערבובם והטמעתם עם כספים שהושגו בדרך חוקית, וזאת לשם פגיעה בעבריינות 'מניבת הון'."**

12. הצדדים קבעו טווח ענישה מוסכם במסגרתו המאשימה תטען לעונש מאסר של 24 חודשים וההגנה חופשית בטיעוניה. זהו טווח ענישה שהוא תוצאת **"מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק..."** ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013).

מתחם העונש ההולם הינו בבחינת **"קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווח הענישה הראוי..."** (ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013)), אל מול טווח הענישה בהסדר אשר הוא תוצאת הסכמה בין הצדדים.

משאין ספק בקיומו של ההסדר, אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. ר' ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013). ר' גם ע"פ 6943/16 גלקין נ' מ"י (28.1.2018) בו נפסק כי: **"... אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה כזה - להרחיב בקביעת המתחם. כאמור יש לאבחן בין רכיבי תיקון 113 לבין מידת ההתערבות של בית המשפט בהסדרי טיעון. בית משפט זה בהרכב מורחב קבע את הכללים הרלוונטיים בנדון ... זהו המוקד. זאת, במיוחד בתיק מסוג זה, אשר על פני הדברים טווח הענישה המצוי בהסדר הטיעון לא נופל מחוץ למתחם הענישה. הדיון הנדרש אינו נסוב סביב דחיית ההסדר, אלא סביב כימות העונש הסופי בתוך הטווח שנקבע. במקרים כאלה אינני סבור כי יש צורך להרחיב במלאכת קביעת מתחם הענישה".** עוד ר' גם ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מ"י (6.12.2018), בו הובאה כאפשרית הדעה לפיה כאשר הצדדים הסכימו על טווח ענישה שנופל בבירור בתוך מתחם הענישה, אין צורך להרחיב בקביעת המתחם.

13. להלן התייחסות לפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם, ואולם, מובן כי יש לאבחן כל מקרה בהתאם לנסיבותיו ולנסיבות ביצוע העבירות בתיק זה. בחלק מהמקרים הנסיבות חמורות פחות, ובחלקם חמורות יותר, ומובן כי הבחינה אינה בחינה של סכומים בלבד, אלא הבחינה הינה של היקף המעשים וחומרתם. לא היתה מחלוקת בין הצדדים על כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל המעשים.

העבירות אשר בוצעו ע"י הנאשם מחייבות הטלת ענישה מחמירה. לחומרת העבירות מסוג זה, והצורך בהחמרת הענישה בגין ר' ע"פ 9788/03 טופז נ' מ"י פ"ד נח(3) 245 (25.2.2004) בעמ' 250: **"העבריינות הכלכלית בתחומי החברה והכלכלה היא לרוב מתוחכמת, מסתייעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע וקשה לגילוי. נזקה קשים לחברה בכללותה, למשק הכלכלי ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הרובצת לפתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקורבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכוח, השליטה והמידע הכרוכים בביצועה. על המסר העונשי לשקף בבירור את תגובתה המחמירה של החברה על מעשים של הפרת נאמנות בשימוש בכספי הזולת תוך ניצול כוח המשרה".**

העבירות על חוק איסור הלבנת הון מחייבות גם הן ענישה מחמירה, וזאת על מנת ליתן את המענה העונשי הראוי לניסיון להסתיר את עקבות המעשים העברייניים, ולהוות תמריץ שלילי לביצוע עבירות אלו.

בע"פ 1286/14 רוזן נ' מ"י (20.5.15) - הורשע המערער בעבירות של גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף ורישום כוזב במסמכי תאגיד, ריבוי עבירות, אשר בוצעו במסגרת זמן של שש שנים, וזאת בשל גניבה ממעבדו בסך כולל של 1,872,059 דולר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 5-9 שנות מאסר. המערער נדון לשש שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה ונפסק כי: **"העונש עצמו מצוי במקום נמוך יחסית במתחם הענישה, אשר כשלעצמו לא היה שנוי במחלוקת של ממש (5-9 שנים)... העונש - הגם שאינו קל - אינו חורג ואינו ברום המתחם. על כן איננו נעתרים לערעור".**

בע"פ 8458/11 שובל נ' מ"י (11.9.13) - הורשע המערער בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי מורשה, קשירת קשר לביצוע פשע ורישום כוזב במסמכי תאגיד. בתקופה הרלוונטית גייסו המערער ואחר, במרמה, שלושה משקיעים לצורך השקעת כספים בשוק ההון. בעוד שהובטח למשקיעים כי כספים יושקע באמצעות בתי ההשקעות תוך הבטחת רווחים נאים, בפועל גנבו המערער והאחר את כספי המשקיעים בסך של כ-985,000 ₪ ושלשלו את הכסף לכיסם הפרטי, לניהול שוטף של חברתם, לניכיון המחאות ולצדדים שלישיים - כל זאת בניגוד למטרה בגינה הועבר להם הכסף. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של חמש שנות מאסר בפועל, קנס בסך 15,000 ₪, ופיצוי בסך 258,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הערעור נדחה ונפסק כי: **"המניע לביצוע עבירה כלכלית טמון בטיב העבירה, ועל בית המשפט לתרום תרומתו בהטלת עונשים שיהפכו עבירות אלו לבלתי כדאיות, גם בדרך של הטלת עונשי מאסר ממשיים... ככלל, סבורני כי עונש של חמש שנות מאסר - כפי שהושת על המערער - אינו חורג מאמת הענישה הראויה בכגון דא"**.

בע"פ 11791/04 118/05 אלפבוים ואח' נ' מ"י (29.5.2006), הורשעו המערערים בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וגניבה על ידי מורשה, והמערער 2 גם בזיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, ובקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. על פי האישום הראשון בכתב האישום, נערך יום התרמה למען פליטים, והמערערים הקימו עמותה ולאחר יום ההתרמה האמור, פנו בכזב אל התורמים, טענו בכזב בפניהם כי העמותה היא זו שארגנה את אותו יום התרמה, וביקשו להעביר את התרומה לחשבון הבנק של העמותה או למסור לשליח העמותה את סכום התרומה. באופן זה יצרו המערערים מצג שווא כאילו העמותה היא זו שארגנה את יום ההתרמה, ומצג שווא כי בכוונתם להעביר את כספי התרומות לפליטים. סכום התרומות הסתכם בכ - 342,000 ₪. בנוסף, קיבלו המערערים במרמה תרומות נוספות בסכום של מעל 150,000 ₪ מאנשים ומוסדות נוספים אשר הוטעו על ידיהם לחשוב כאילו תרומותיהם מיועדות לפליטים, ובנוסף הותרמו אנשים ברחובות בסך 20,000 ₪. על פי האישום השני בכתב האישום זייף המערער 2 מסמך ובאמצעות זיוף זה יצר מצג שווא לסניף הבנק שלו, כאילו הוא עתיד לקבל סכום כסף מהעירייה אשר ישמש כבטוחה לחובו לבנק. לאחר שהורשעו המערערים, הוטל עליהם בגין האישום הראשון עונש של 4 שנות מאסר, וקנס בסך 50,000 ₪, ובגין האישום השני הוטל על המערער 2 עונש של 12 חודשי מאסר אשר 3 מהם יצטברו לעונש שהוטל עליו בגין האישום הראשון. הערעור נדחה, תוך שצוין כי המערערים ירדו במעשיהם לשפל מדרגה מוסרי, והענישה ביטאה מסר הרתעתי נחוץ כלפי המערערים כי ניצלו את אמון הציבור באופן ציני.

ברע"פ 5423/14 קופרמן נ' מ"י (29.9.2014) נגזר על המערער עונש של 57 חודשי מאסר. הנאשם קיבל רישיונות לניהול תיק השקעות, וכתב האישום גולל את סיפורם של 14 מתלוננים אשר מסרו לו כספיהם, על יסוד מצגים כוזבים ועל בסיס השבת הקרן תוך תקופה מוסכמת ובתוספת ריבית חודשית וודאית, ונמסרו למתלוננים בטוחות חסרות כל ערך כלכלי, והוסתר מהמתלוננים כי המערער מצוי בחובות כספיים. המערער הורשע ב- 11 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 3 עבירות גניבה בידי מורשה, 6 עבירות משיכת שיק ללא כיסוי, ועבירת הדחה בחקירה בנסיבות מחמירות. סך הסכומים אשר התקבלו במרמה עמד על 6.8 מיליון ₪, וההיקף הכספי של מעשי הגניבה עמד על 5 מיליון ₪. בערעור המאשימה הוחמר העונש ע"י בית המשפט המחוזי ל- 75 חודשי מאסר, לאחר שנבחנו גם טענות הקשורות למצבו הנפשי של המערער והתמוטטותו הנפשית אשר הביאה לכדי ניסיון התאבדות ואשפוז פסיכיאטרי.

ברע"פ 158/13 עוז נ' מ"י (7.2.2013) (אליו בוצעה הפניה במסגרת רע"פ 5423/14 דלעיל), הורשע המערער

במסגרת 24 אישומים בכתב האישום אשר הוגש כנגדו, ב- 15 עבירות של קבלת דבר במרמה, 8 עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 20 עבירות הוצאת שיק ללא כיסוי, גניבה, 3 עבירות גניבה בידי מורשה, אימים וזיוף, בכך שהנאשם הציג עצמו בכזב כאיש עסקים עתיר ניסיון כסף וקשרים, ועוד מצגים רבים, ובעקבות פגישות עם המתלוננים במצגים כוזבים שהציג, קיבל שיקים וגלגלם הלאה, או פרטם, ובסה"כ הוציא במרמה מקורבנותיו כסף מזומן שווה כסף וסחורה בסכום של כ- 1.7 מיליון ₪, ושיקים בסכום של 4.9 מיליון ₪. על המערער, אשר לחובתו היה עבר פלילי, נגזרו 7 שנות מאסר, ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור. בית המשפט העליון התייחס בדחיית בקשת הערעור לסממני החומרה הקשורים בצורת המרמה, שיטת הפעולה, התכנון, התחכום והיקף המרמה.

בע"פ 2447/13 קליין נ' מ"י (8.4.2014), הורשע המערער בשורת עבירות מרמה, זיוף, שימוש במסמך מזויף בהוצאת שיקים ללא כיסוי, במסגרת 10 אישומים בהם יוחס למערער ולאחר קבלה במרמה של כ- 10 מיליון ₪, תוך שהמערער והאחר מצגים מצגי שווא. על המערער אשר נשא בעבר שתי תקופות מאסר בגין עבירות מרמה, הוטל מאסר בפועל לתקופה של 6.5 שנים, והופעל במצטבר מאסר מותנה בן 15 חודשים. בערעור הוקל עונשו של המערער כך שעונש המאסר הכולל, לרבות המאסר המותנה שהופעל, הועמד על 72 חודשים. הנימוק המרכזי להקלה בעונש היה הפער בין ענישת המערער לענישת האחר אשר ביצע עמו חלק מהמעשים, והגם שהיה שוני מהותי בין השניים, נקבע כי הוא אינו מצדיק פער כה גדול בענישה, ולאור עקרון אחידות הענישה הוקל העונש כאמור, תוך שנקבע כי מעשי המערער קשים וחמורים, וכי אלו **"מעשים הפוגעים קשות באמון ובביטחון הנדרשים לשם קיום פעילות כלכלית סדירה..."**. ועוד נקבע כי **"גם איננו סבורים כי שגא בית המשפט במתחם הענישה שנקבע על ידו (ארבע עד שבע שנים)"**.

בע"פ 11738/05 מיכאלי נ' מ"י (10.9.2008), הורשע המערער בזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שימוש במסמכים מזויפים, שיבוש מהלכי משפט, מסירת ידיעה כוזבת, ועבירות מרמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, בכך שבמהלך השנים 2001 - 2004 קיבל במרמה סך של כ- 27.6 מיליון ₪, ונגזר עליו עונש של 8 שנות מאסר, וקנס בסך 2 מיליון ₪, ערעור נדחה, נקבע כי נסיבות העניין מחייבות מתן בכורה לאינטרס הציבור, כי מדובר במסכת מסועפת ומורכבת של מעשי מרמה רבים, הסכום לא הוחזר מעולם ומקום הימצאו אינו ידוע, ו**"עבירות מרמה שזה אופיין והיקפן מחייבות נקיטתה של ענישה מתריעה שתהלוך את חומרתן, ובכלל זה הרחקת העברין מן הציבור לתקופה ממושכת"**. תקופת המאסר חלף הקנס הועמדה על שנה אחת.

בע"פ 2143/10 אברהם שלום נ' נ"י ואח' (20.1.2011), הורשע המערער אשר היה עו"ד במקצועו ב- 3 עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 3 עבירות זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, ו- 3 עבירות שימוש במסמך מזויף, בכך שקיבל מהמתלונן כספים בסך כולל של 1.3 מיליון ₪ למטרת ביצוע עסקאות, והכספים נמסרו לו עקב מצגים כוזבים שהציג בפני המתלונן, תוך ניצול האמון שניתן בו על רקע היותו עו"ד ובן משפחה, נגזר עונש של 55 חודשי מאסר, קנס של 50,000 ₪ ופיצוי בסך 100,000 ₪, והערעור נדחה, למעט רכיב של מאסר חלף הקנס. נקבע כי **"עונש המאסר שהוטל על הנאשם הוא עונש הולם"**. ועוד נקבע כי **"לדעתנו אין מקום לקבוע 'תעריף' מדויק המשווה בין הסכום בו שלח עו"ד ידו לבין אורך תקופת המאסר. מה שיש לבחון הוא האם הוטלה תקופת מאסר ההולמת את הנסיבות"**.

14. הנאשם ביצע, באופן סדרתי, מתוכנן ומתוחכם, עשרות רבות של עבירות במשך פרק זמן ארוך מאוד תוך שהוא מפיל ברשת המרמה שטווה אנשים רבים.

במשך יותר משמונה שנים הנאשם מזייף מסמכים, יוצר מצגי שווא, מציג נתונים כוזבים, ומקבל במרמה ובנסיבות מחמירות כספים, תוך שבכזב מקבל הוא סכומים אשר במצטבר הגיעו לכמיליון ₪.

כמפורט לעיל, באישום הראשון המדובר בסדרה ארוכה של מעשים, אשר נעשו בתכיפות ובאופן עקבי, כמעט מידי חודש בחודשו.

מדובר במאות פעמים בהן הנאשם מקבל כספים כפועל יוצא מהתשתית שיצר. תשתית מרמה אשר כללה בנוסף לזיוף המסמכים והנתונים הכוזבים שמסר לאנשים וגופים, גם שימוש בחשבונות בנק שלו ושל אחרים, לצורך ביצוע מעשי מרמה אלה.

זאת ועוד, במעשיו ניצל הנאשם אמון רב שניתן לו על ידי אנשים וגופים, השתמש בפרטי אנשים אשר כלל לא ידעו שהוא עושה שימוש בפרטים ובנתונים הקשורים אליהם, עשה שימוש בחתימותיהם, וניצל את יושרם של אחרים, והסכמתם להשיב כספים עקב דברי כזב של הנאשם, הכל כחלק מהמרמה השיטתית בה נקט כדי לקבל כספים לא לו.

על הענישה לבטא את ההיקף, התחכום והסדרתיות של ביצוע מספר כה רב של עבירות כלפי מספר כה רב של אנשים, שוב ושוב.

מהאישום השני עולה כי הנאשם, שוב באופן עקבי ובמשך שנים, מבצע פעולות אשר מטרתן להסתיר את מקורם האסור של הכספים שקיבל במרמה.

הנאשם עשה שימוש בכמה חשבונות בנק לצורך קבלת כספי המרמה, וניסיון להלבינם ולהסתיר את מקורם.

הנאשם אף רכש דירה וגרם לכך שתירשם על שם בתו, זאת בכוונה להסתיר את הקשר שלו לרכוש האסור.

הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף גבוה ביותר.

ריבוי המעשים וחומרתם הרבה מחייבים ענישה אשר תכלול מאסר בפועל משמעותי.

כאמור, מדובר בהסדר במסגרתו הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תטען לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, ומנגד הנאשם חופשי בטיעונו לרכיב זה.

אני מוצא כי הרף העליון של הסדר טיעון זה, אשר כולל טווח ענישה, יש בו כדי הקלה משמעותית עם הנאשם.

משך ביצוע העבירות, ריבוי, התכנון והתחכום, אלו צריכים היו להביא לענישה מחמירה יותר.

אינני מוצא כי יש בהסדר כדי חריגה עד כדי התערבות בו, ואולם, אינני מוצא מקום לענישה אשר תפחת מהרף העליון של הטווח המוסכם.

כאמור לעיל, מצבו הרפואי של הנאשם אינו מקים מניעה להטלת מאסר בפועל. לצד זאת, מצבו הרפואי של הנאשם, ככל נאשם, צריך להוות שיקול בשיקולי הענישה. ואולם, אלמלא מצבו הרפואי של הנאשם כמפורט לעיל, צריכה היתה הענישה להיות מחמירה יותר משמעותית.

ענישה ברף העליון של טווח הענישה המוסכם, מגלמת בתוכה הקלה משמעותית אל מול הענישה אשר היתה ראויה אלמלא הנסיבות האישיות הרפואיות של הנאשם.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ונטען גם לשיהוי בהגשת כתב האישום. אינני מוצא כי בנתונים אלו יש כדי להביא לירידה אל מתחת לרף העליון של הענישה בטווח המוסכם בהסדר.

ביצוע עבירות שכאלו בהיקפים שכאלו, מחייב ענישה מוחשית, ו - 24 חודשי מאסר מהווים מענה עונשי מקל אל מול מאות מעשים מתוחכמים וסדרתיים כאמור לעיל, המבוצעים משך שנים רבות.

גם בחינת הענישה האמורה אל מול הענישה הנוהגת כמפורט לעיל, מביאה למסקנה כי מדובר בענישה המקלה עם הנאשם.

שקלתי את מכלול הטיעונים לקולא אשר הובאו ע"י ב"כ הנאשם, ובנוסף למצב הרפואי גם את קבלת האחריות, הקנס המוסכם, וכן את העולה מתסקירי שירות המבחן והמלצת שירות המבחן.

כל אלו אינם מביאים לענישה לה נטען ע"י ב"כ הנאשם, שכן בהימנעות ממאסר, או אף בענישה הפחותה מהרף העליון בטווח המוסכם, יש כדי פגיעה בצורך לתת משקל לשיקולי הענישה של גמול, הרתעת היחיד והרתעת הרבים. ענישה שכזו לא תהווה מענה עונשי הולם לסדרת עבירות חמורות אלו, המבוצעות משך למעלה משמונה שנים באופן סדרתי, מתוחכם ומתוכנן בקפידה.

מכל האמור, הגם שהענישה מקלה, אני מוצא לנכון לכבד את הסדר הטיעון, והענישה אשר תוטל תהיה ברף העליון של טווח הענישה המוסכם.

15. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 29.5.22 שעה 08:00 במתקן הכליאה דקל.

מוצע לנאשם לעבור הליך מיון מוקדם.

תשומת לב שב"ס לצרכים הרפואיים של הנאשם.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה מהעבירות לפיהן הורשע.

קנס - קנס בסך 1,000,000 ש"ח או מאסר למשך 200 ימים תחתיו; הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום. הפיקדון אשר הופקד על ידי הנאשם יועבר ע"י המזכירות, עבור תשלום הקנס.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, במעמד הצדדים.